

Psalm 65

Jezus in de synagoge te Nazareth ①

Lukas 4: 14-30

I Petrus 2: 1-10

HW Jesaja 61: 1-9

Broeder en Zuster in de Heer,

* **"Gewèst"**: is een nogal geëikte uitspraak als twee vrienden tegen elkaar gaan spreken. **Gewest**: "Hoe gaat het met u?..." "Hoe voelt u zich?..." "Hoe gaat het met uw echtgenote, ... met uw kinderen?..." **"Goed"**. En dat is dan het verwachte antwoord.

"Goed": Daarmee wordt de weg opengelegd voor een "normaal" gesprek.

„Niet echt goed...” **"Als het antwoord zou zijn: 'niet zo best', dan weten de partijen al dat het gesprek op een ander niveau (of: golfhoogte) zal verlopen. 'Niet zo best':**

→ **Dan denkt u:**

- Het gesprek zal ditmaal **minder oppervlakkig** zijn
- **Er is iets ernstigs** aan de hand....
- **En u wordt nieuwsgierig; En u denkt: "ik moet die man of die dame even laten praten...."**
- **Misschien verwacht die man of die dame iets van mij ... : raadgeving... hulp... eens "iets kwijt kunnen...."** Vriendschap... Een ontmoeting in **echte vriendschap....**

* **Vandaag hebben wij een tekstgedeelte gehad, dat ook een "ontmoeting" beschrijft. Een "ontmoeting" die op een onverwacht ontvucherende, en met kwaad bloed eindigende manier verlopen is:**

- Jezus, die **"versterkt"** uit de "verzoeking" in de woestijn komt, **ontmoet** in Nazareth,

in de synagoge van zijn vaderstad, een aantal "kerkgangers" (...).

- * En daar gebeurde iets ^{pijnlijk} jammerlijks. Daar gebeurde een kortsluiting. Onverwacht.
- En dat was het gevolg van het feit dat zowel menselijke misdachtheid als menselijke verwachtingen (zeg maar: vleselijke verwachtingen) tegenover een volmaakt en souverain God stonden.

- * De bezoekers uit el Nazareth, bezoekers van de synagoge, waren gekomen met hun eigen denkbeelden, en verwachtingen. Met hun eigen manier waarop zij de speciale gast, Jezus Christus, inschatten.

X
Jezus van Nazareth

XX
Zich openbarend als Zoon van God:

- Jezus Christus: op Diens beginselen van waarheid en goddelijkheid is de hele sabbatsvergadering stukgelopen.

- * Wat is daar gebeurd?

Jezus heerde de verwachtingen. En (vóórdat) men in de synagoge uiting van die verwachtingen gaf, ging Jezus er terechtwijzend en met scherp snijdende woorden op in.

- * Er was spanning ontstaan, en, ware het niet dat Gods beschikkingen anders waren, dan was die samenkomst op een moordpartij geëscaleerd.

Lukas 4:30

- * Wie waren de mensen die Jezus in de afgrond wilden duwen? Waarom deden zij dat? En laat mij maar meteen ^{erbij} zeggen dat, hoewel tijd en omstandigheden nu geheel anders zijn, wij toch verrassend veel menselijks met de Joden van Nazareth gemeen hebben.

→ Natuurlijk zouden wij, in onze pseudobeschaafde tijd en vaderland, niet iemand om zijn standpunten vermoorden. Maar wat zeg ik?: Hoeveel autodagreizen ver is het, om zich omwille van "geloof" helemaal niet meer veilig te voelen? Hoeveel jaren is het geleden dat er omwille van het "geloof" ^{Christelijk} gebrandstapeld werd? Ik Ben aan 't afwijken. → terug!

Kijkt naar wat in Tsjetsjenie gebeurd is.

11 sept gisteren

- * Wie waren ^{dan} die Joodse synagogebezoekers?
- Het waren mensen met joods - religieuze bindingen.
 - Zij namen de Tora ernstig op.
 - Zij kenden Jezus, omdat zij zijn familie kenden, en omdat Hij er zijn jeugdjaren doorbracht.
 - Zelfs erkenden zij Hem als Godgezondene.

* Zonder twijfel zal men te Kfarareth wel uitgekeken hebben naar de dag dat Hij "ernaartoe", naar zijn ouders, zou gaan. "En als Hij dan naar de synagoge gaat, dan... ga ik er zeker heen."

→ "Ik wil Hem horen!... Ik wil Hem zien!... Ik wil erbij zijn als Hij wonderen doet..."

- * En die sabbat kwam. (opwinding!!)
- De volkstoeloop was beduidend groter....
 - Er was grote belangstelling in de synagoge..
 - Er was nieuwsgierigheid... verwachting....
 - Het was er muissstil.... alle ogen waren op Hem gericht....
 - De synagogebezoekers dachten dat Hij

voor Nazareth, voor Zijn vaderstad,
toch wel iets besonders zou doen...
méer dan elders... méer dan wat Hij te
Kapernaüm gedaan had... grote
wonderen... Men verwachtte wonderlijke
gebeurtenissen: zichtbaar. en op één of
enkele armlengten afstand... terwijl eigenlijk
het "grote wonder" in het hart van ieder
mens had moeten gebeuren.

- * Broeder en Zuster, dóór... is het verkeerd
gelopen. De fantasie sloeg op hol... pauze
- Verkeerdelyk was dat men meende,
omdat Hij uit Nazareth was, dat men
meer aanspraak op Hem kon maken.
"Hij is toch de onze" ... zo dacht men....
- Iedereen dacht Jezus zo een beetje voor
zijn eigen kar te kunnen spannen....

- * De verwachtingen zijn tegengevallen.
Waarom zijn de verwachtingen tegengevallen?
.... Zij waren niet geheiligd...
.... Het was (voor een groot stuk) sensatiezucht...
- Jezus, wetende wat in de gedachten
omging, was de mensen een stapje vóór.
Hij sprak heel persoonlijk, en op de
man af, en scherp.

- * Verbazend is dat die "scherpte" gekomen is
onmiddellijk na woorden uit Jesaja,
woorden van grote en onvoorwaardelijke zegen
welke Hij voorlas. Tot en met die uiteraard
"heilverkondigende".
woorden waren de bezoekers
het met Hem eens: Men verwonderde zich

over de woorden van genade die van zijn lippen kwamen....

* En dan gebeurt plotseling die „kortsleuving“: ^{ommekeer}

- Geneesheer, genees uzelf ...

... Doe alle dingen waarvan wij gehoord hebben dat zij te Kapernaum geschied zijn, ook hier...

- ... voorwaar Ik zeg u: geen profeet is aangenaam in zijn vaderstad ...

→ En dat was het eerste dat die „onheilge verwachtingen“ ontzenuwde.

„Geneesheer, genees Uzelf“: d.i. „maakt dat ge ^{hier} er goed onderuit komt“ ^{Wij verwachten iets van U...}

.... „Laat eens wat zien“ ... „Breng ons met ^{verlazing} ...

Laat het optreden dat U hier brengt nog beter, grooiser zijn...

* elkijn broeder en zuster, het lag niet in Zijn bedoeling om de mensen verbaasd te doen staan. Het lag in Zijn bedoeling de mensen met waarheid in het hart te ^{benaderen} te confronteren, tot ontzuivering te zijn.

- In plaats van een artiest of een acrobaat hadden de mensen vóór zich als gast de Zoon van de levende God. ^{later zou zeggen:}

Hij die ^{later zou zeggen:} „Wie Mij wil volgen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op.“

Hij die zegde: „Ik ben de weg, de waarheid, en het leven...“

- geen acrobatie - .

* En die man van Nazareth, die waarheid, die Godgezondene; daar kunt u twee dingen mee doen:

Gij zult ongetwijfeld deze spreuk tot Mij zeggen

- Nazareth was misnoegd. Beetje begrijpelijk toch. Jezus haalde de voorbeelden van Elia en Elisa aan: Israël verkeerde in nood, door langdurige droogte, maar terzelfdertijd worden heidense vrouwen, en ook Naäman, een krijgsoverste uit Syrië het onderwerp van rijke zegening en genezing

* Gemeente, wij moeten nadenken over die synagogebezoekers, die wellicht een hoop met ons gemeen hebben:

- Is het "godsbeeld" of het "godsidee" dat wij hebben niet een beetje "verstard"? : God? meid voor alle werk? (Dat is hoogmoed!) - Alles kunt u Hem vragen... (vragen staat vrij...?)

Of is Hij dan toch een "boeman"?

- Een godsidee waarmee wij ons met allerlei "menselijke" verwachtingen aan Hem willen vasthouden. Hier willen wij ons verootmoedigen, en bidden dat God ons de geest van waarheid en begrip zou schenken, want blijkbaar was dat de nood van de Joodse synagogebezoekers te Nazareth, dat zij negeerden dat de Heer in liefde en trouw Zijn "alles"; de Zoon Zijner liefde, aan het geven was...

met een godsidee
kunt u niet verder, wel
met een God, maar dan
bid u onmiddellijk
Heer, in Uw handen
leg ik mijn leven! →

- * Wonderen? Jawel, er gebeurden wonderen. Maar misschien weten wij dat de wonderen van de Heiland nooit spectaculair gebeurden.
- En wij willen verder nadenken:
- Dachten die Joden van Nazareth niet "voornaam" en "edel" en "schoon" te zijn?

Opb 3:17

- Dachten die Joden van Nazareth niet degelijk, met beide voeten op de grond te staan? → *Tora*
- Verkeerden zij niet in de mening „rijk te zijn, en zich verrijkt te hebben, en aan geen ding gebrek“ maar zij hadden geen idee „welke blindheid over hun ogen“ was...

* Mijne broeder en zuster, het evangelie, dat moogt u best met het verstand kennen, maar veel belangrijker is dat u het kent met het hart.

- De echte nood van Nazareth was niet: wonderen te zien zoals die te Kapérnaum gebeurden (of nog straffer!)!
- En wij: hebben wij daar „nood“ aan? Zou het heilvol geweest zijn als Jezus direct aan de directe en fysieke verlangens van de mensen voldaan moest hebben?
- Wat Nazareth nodig had, en wat wij, kinderen van de Heer, nodig hebben, is „waarheid“. **Waarheidsstreven:** d.i. willen inzien en beseffen hoe wij er in Gods ogen uitzien. Ook al kan dat weleens een „zure appel“ zijn, die wij te verwerken krijgen.

* Gemeente, ik ben blij te kunnen zeggen dat dat synagoge-incident slechts tijdelijk sporen heeft nagelaten. God is blijven proberen en blijft proberen. God laat geen mogelijkheid onbenut om mensenharten voor Zich te winnen. God... geeft het niet op met de mensen!... Ook nu, in onze dagen niet!...

- * Konsekvent aan Zijn eigen beginselen, en in onmetelijke trouw verzekert Hij aan Israël en aan Zijn genadekinderen:

1 Petr. 2: 6-7

"Zie, Ik leg in Sion een uitverkoren en kostbare hoeksteen, en wie op Hem zijn geloof bouwt zal niet beschaamd uitkomen. U dan, die gelooft geldt dit kostbare, maar voor de ongelovigen geldt: de steen die de bouwlieden afgekeurd hadden, die is geworden tot een hoeksteen, en een steen des aanstoots, en een rots der ergernis..."

- * Hoe ander, gemeente, zou de ontmoeting in de synagoge verlopen hebben als men van Jezus het verlossende woord verlangd zou hebben, en men Hem benaderd zou hebben ^{levende} met besef van ^{met besef van} nood: "Heer, wees mij, zondaar genadig".

- * Het verlossende woord: Jezus Zelf bracht het. In onpeilbare liefde heeft de Vader Hem tussen de mensen gestuurd. Nooit zullen wij op die liefdegave een Gode-bevredigend antwoord kunnen geven dan alleen het eenvoudige ja-woord:

"Ja" tegen de liefde van de Vader.

"Ja" tegen de Zoon, ons uit liefde geschonken. "t is maar één stap tot Jezus..."

"Ja" tegen het leven, dat rust op alle waarheid die wij bij Hem mogen ontdekken.

Amen.